Dosarul nr. 1-780/2026
1-26037734-12-1-25032026

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

15 octombrie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul Tatiana Postolachi
Grefierul Ruslana Bobuțac
Cu participarea:
Acuzatorul de stat – Cristina Novac, procuror în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată
Apărătorului inculpatului Duduș Maxim ***** - avocat Sergiu Breazu
*(mandatul Seria MA, nr.*****din 14 septembrie 2026)*
În prezența :
Inculpatul Duduș Maxim *****

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui:

> **Duduș Maxim *****,** născut la *****, IDNP *****, originar din raionul *****, domiciliat în ***** studii medii, concubinaj, ne angajat în câmpul muncii, ne supus militar, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, grade de invaliditate nu are, titluri și distincții de stat nu are, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat *prin sentința judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 24 martie 2026 în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal - 9 (nouă) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis (*contestată*)*,

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art. 29, 217 alin. (2) și art.art. 29, 217 alin. (2) din Codul penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Cauza penală s-a aflat în examinare în instanța de judecată de la data de 25 martie 2026 până la 15 octombrie 2026.
Procedura de citare legal executată.
Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,-

A CONSTATAT:

Fapta prejudiciabilă constatată.
Duduș Maxim ***** a comis o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală și pasibilă pedepsei penale, în următoarele circumstanțe:
În circumstanțe necunoscute și perioadă de timp nedeterminată organului de urmărire penală, Duduș Maxim Stepau în timpul în care se afla pe adresa: mun. Chișinău, sect. Râșcani, str. Miron Costin nr.5/1, intenționat în mod ilegal a păstrat asupra s-a, până la 15 septembrie

2025, în jurul orelor 19:30 min., contrar prevederilor art. 2 alin. (1) și alin. 2^1 din Legea nr.382-XIV din 06 mai 1999 cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, *conform căreia pe teritoriul Republicii Moldova se stabilesc restricții asupra circulației substanțelor stupefiante și psihotrope și a precursorilor, pe teritoriul Republicii Moldova se interzice circulația analogilor substanțelor stupefiante și psihotrope și a produselor etnobotanice în alte scopuri decât cele științifice și/sau de expertiză,* un pachețel de tip zip-lock, în interiorul căruia se afla o substanță solidă de culoare alb, sub formă de praf și cristale, suspectă de a fi drog, care a predat-o benevol angajatului Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, în baza ordonanței și a procesului-verbal de ridicare, început la ora 19:30 min., finisat la 19:40 min., ce a fost fotografiată și împachetată într-un plic din hârtie, sigilat și semnat de participant.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12-R-3786 din 16 februarie 2025, substanța solidă, cu aspect de cristale și bulgări, de culoare alb-cafenie, conține PVP *(a-pirrolidinovalerophenone),* care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, iar cantitatea substanței care conține PVP constituie 0,871 g.

În baza Hotărârii de Guvern nr.1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea felelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului PVP (a-pirrolidinovalerophenone = 2-Pyrrolilidinovalerophenone-phenyl-2 (pytrolidin-1-y1) pentan-1-one este inclus în tabelul nr. 1, substanțe stupefiante, Hanțele psihotrope și analogii acestora neutilizate în scopuri medicale.

Potrivit art. 134^1 alin. (2) din Codul penal, *prin stupefiante se înțeleg substanțele înscrise în anexele la Convenția unică a Națiunilor Unite asupra substanțelor stupefiante din 1961, modificată prin Protocolul din 1972, și prevăzute în actele normative ale Guvernului.*

*Î*n baza Hotărârii de Guvern nr.79 din 23 ianuarie 2006, privind aprobarea cantităților substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în circulație ilegală - constituie o cantitate mare de PVP (a- pirrolidinovalerophenone) de la 0,07 g până la 1 g.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Duduș Maxim** ***** a comis infracțiunea prevăzută de art.art. 29, 217 alin.(2) din Codul penal, după semnele calificative *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, deci păstrarea, drogurilor în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*

Tot el, Duduș Maxim ***,** în circumstanțe necunoscute și perioadă de timp nedeterminată organului de urmărire penală, în timpul în care se afla pe adresa: mun. Chișinău, sect. Râșcani, *****, intenționat în mod ilegal a păstrat asupra s-a, până la 28 septembrie 2025, în jurul orelor 15:10 min., contrar prevederilor art. 2 alin. (1) și alin. 2^1 din Legea nr.382-XIV din 06 mai 1999 cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope și a precursorilor, *conform căreia pe teritoriul Republicii Moldova se stabilesc restricții asupra circulației substanțelor stupefiante și psihotrope și a precursorilor, pe teritoriul Republicii Moldova se interzice circulația analogilor substanțelor stupefiante și psihotrope și a produselor etnobotanice în alte scopuri decât cele științifice și/sau de expertiză,* un pachețel de tip zip-lock, în interiorul căruia se afla o substanță solidă, sub formă de praf și cristale, fiind observat de către angajații Batalionului de Patrulare și Reacționare Operativă al Direcției de poliție mun. Chișinău, ce se aflau cu vehiculul de serviciu cu numerele de înmatriculare MAI 1229, că avea un comportament suspect, fapt pentru care l-au stopat și au întrebat dacă deține asupra sa substanțe interzise, la ce a recunoscut că deține.

Angajații nominalizați *supra* au solicitat la fața locului prezența grupei operative - din cadrul Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, iar în baza ordonanței și a procesului-verbal de ridicare, început la ora 15:10 min., finisat la 15:25 min., pe adresa: mun. Chișinău, sect. Râșcani, *****, Duduș Maxim ***** a predat benevol, substanța suspectă de a fi drog, ce a fost fotografiată și împachetată într-un plic din hârtie, sigilat și semnat de participanți.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12-R-3974 din 24 februarie 2025, substanța solidă, de culoare albă, cu aspect de praf și bulgări, conține PVP *(a-pirrolidinovalerophenone),* care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, iar cantitatea substanței care conține PVP constituie **0,169 g.**

În baza Hotărârii de Guvern nr.1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului PVP (a-pirrolidinovalerophenone = 2-Pyrrolilidinovalerophenone-phenyl-2 (pyrrolidin-1-y1) pentan-1-one este inclus în tabelul nr. 1, substanțe stupefiante, substanțele psihotrope și analogii acestora neutilizate în scopuri medicale.

Potrivit art. 134[1] alin. (2) din Codul penal, *prin stupefiante se înțeleg substanțele înscrise în anexele la Convenția unică a Națiunilor Unite asupra substanțelor stupefiante din 1961, modificată prin Protocolul din 1972, și prevăzute în actele normative ale Guvernului.*

În baza Hotărârii de Guvern nr.79 din 23 ianuarie 2006, privind aprobarea cantităților substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în circulație ilegală - constituie o cantitate mare de PVP (a- pirrolidinovalerophenone) de la 0,07 g până la 1 g.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Duduș Maxim ***** a comis infacțiunea prevăzută de art.art. 29, 217 alin.(2) din Codul penal, după semnele calificative *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, deci păstrarea, drogurilor în proporții mari și fără scop înstrăinare.*

Privind procedura.

În ședință de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Duduș Maxim *****, a înaintat personal prin înscris autentic o cerere, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364[1] din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, recunoaște vina în săvârșirea infracțiunii și se căiește sincer.

În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând cele invocate în cerere.

Apărătorul Sergiu Breazu, care acționează în interesele inculpatului, în ședință de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia.

Acuzatorul de stat Cristina Novac, în ședință de judecată nu a obiectat în privința admiterii cererii și a menționat că este dreptul inculpatului de a solicita procedura simplificată de judecare a cauzei.

Instanţa atestă că potrivit prevederilor art. 364[1] alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul poate declara personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform prevederilor alin. (2) al aceluiaşi articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe.

În conformitate cu prevederile art. 364[1] alin. (4) Cod procedură penală, instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea, dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite şi dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, totodată se trece la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra*, instanța de judecată remarcând faptul că înscrisul inculpatului Duduș Maxim ***** prin care recunoaște faptele incriminate cuprinde o manifestare de voință suficient de clară și totodată ultimul, beneficiind de capacitate de exerciţiu deplină, a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, instanța a admis prin încheierea protocolară cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] din Codul de procedură penală, adică în baza probelor administrare în cadrul urmăririi penale şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

În acest sens instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală *„judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”*. Or norma articolului 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra* cât și de faptul că instanța nu poate din inițiativa sa proprie, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redate în rechizitoriu, au condiţionat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Instanţa menționează că potrivit Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 9 din 9 martie 2017, § 43, privind excepţia de neconstituţionalitate a articolului 364[1] din Codul de procedură penală *(judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală)*, se susţine că examinarea cauzei penale în procedură simplificată reprezintă un instrument care oferă avantajul soluționării cu celeritate a cauzelor penale atunci când inculpatul recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a afirmat că, atunci când o acuzație penală împotriva inculpatului este stabilită printr-o formă prescurtată de examinare judiciară, aceasta duce, în esență, la renunțarea la o serie de drepturi procedurale.

Acest lucru nu poate fi o problemă în sine, deoarece nici litera, nici spiritul articolului 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunțe la aceste garanții din propria sa voință (a se vedea *Scoppola v. Italia* (nr.2) [MC], hotărârea din 17 septembrie 2009, § 135).

Mai mult ca atât, instanţa studiind materialele dosarului a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriului în speță sunt întocmite în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute în Codul penal.

Subsecvent, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar

participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

Inculpatul **Duduș Maxim *******, fiind audiat în ședința de judecată, în condițiile martorului, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, prin expunerea factologică a evenimentelor și-a recunoscut integral vina în săvârșirea faptelor imputate, confirmând circumstanțele de fapt reținute în sarcina sa.

Cu referire la primul episod, inculpatul a declarat că, după terminarea serviciului, a ieșit pentru a-și procura „zacladca". La data de 15.09.2025, acesta a procurat substanțe narcotice prin intermediul aplicației Telegram. În acest scop, s-a deplasat la un schimb valutar, unde a efectuat plata în sumă de 350 de lei, după care a transmis vânzătorului bonul care confirma efectuarea achitării.

Ulterior, s-a deplasat în zona străzii Miron Costin, într-o zonă împădurită, unde a ridicat substanța narcotică procurată. Era vorba despre PVP, în cantitate de aproximativ 0,5 grame, menționând că, din cele constatate de el, cantitatea primită era mai mare decât cea pentru care efectuase plata.

După ce a ieșit din zona împădurită, a fost oprit de către poliție, ocazie cu care a predat benevol substanța narcotică pe care o deținea.

Cu referire la cel de-al doilea episod, inculpatul a declarat că, la data de 28.09.2025, s-a deplasat în zona împădurită de pe strada Miron Costin, în scopul ridicării substanțelor narcotice procurate.

Totodată, a relatat că consumă substanțe narcotice de aproximativ patru ani, în special alfa-PVP. A menționat că, în perioada respectivă, resimțea o necesitate puternică de a procura și consuma substanțe narcotice.

La întrebarea procurorului, inculpatul a declarat că, de regulă, consuma substanțe narcotice aproximativ o dată sau de două ori pe săptămână. Substanța era consumată cu ajutorul unui bec, întrucât se prezenta sub formă de sare și, se evapora. De asemenea, a indicat că aproximativ 0,5 grame de substanță narcotică costau 360 de lei.

Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică.

Potrivit art. 384 din Codul de Procedură Penală instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 389, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi înaintată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384, alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă faptul că, în privința inculpatului Duduș Maxim ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani împotriva Spaniei, Vadehurk împotriva Olandei, Ruiz împotriva Spaniei și Boldea împotriva României,* Curtea Europeană a drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele naționale să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate caria însă în funcție de natura hotărârii, trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvile împotriva Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu art. 93, alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Duduș Maxim ***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale şi acceptate de inculpat:

- **Declarațiile martorului Caranovac Vitalie** care a comunicat că, activează în calitate de ofițer de investigație în cadrul Secției investigație infracțiuni a Inspectoratului de poliție Rîșcani al Direcției de poliție a mun. Chișinău. La 15 septembrie 2026, aproximativ la ora 18:30 - 18:45 mim, în timp ce se afla cu colegul de serviciu Pînzari Vitalie în fâșia forestieră din str. Nicolae Dimo, mun. Chișinău, fiind implicați în măsuri de prevenire și combatere a traficului ilicit de droguri, au observat două persoane de gen masculin cu comportament suspect. Apropriindu-se de dânșii, i- au solicitat să prezinte actele de identitate, la care ultimii au comunicat că nu le au asupra sa. Astfel, aceste persoane au fost conduse în incinta Inspectoratului de poliție Rîșcani al Direcției de poliție a mun. Chișinău pentru identificarea ultimilor, în mun. Chișinău, str. Miron Costin 5/1. Aflându-ne în biroul de serviciu cu nr. 303, persoanele au fost identificate ca Duduș Maxim ***** d.n. ***** și Titov Alexandr Iuri a.n. 04.09.1974. Totodată, la întrebarea dacă au asupra sa careva obiecte interzise, Duduș Maxim a scos din rucsacul său un pachet de tip zip-

lock, învelit cu bandă adezivă, în care se afla o substanță cu consistență de praf, de culoare albă, despre care Duduș Maxim a comunicat că l-a găsit lângă un copac. (f.d. 69 - 71)

- **Declarațiile martorului Pînzari Vitalie** care a comunicat că, activează în calitate de ofițer de investigație în cadrul Secției investigație infracțiuni a Inspectoratului de poliție Rîșcani al Direcției de poliție a mun. Chișinău. La 15 septembrie 2026, în timp ce, în timpul orelor de serviciu, se afla cu colegul de serviciu Caranovac Vitalie în fâșia forestieră din str. Nicolae Dimo, mun. Chișinău, fiind implicați în măsuri de pevenire și combatere a traficului ilicit de droguri, au observat 2 persoane de gen masculin cu comportament suspect. Apropriindu-se de dânșii, i-au solicitat să prezinte actele de identitate, la care ultimii au comunicat că nu le au asupra sa. Astfel, aceste persoane au fost conduse în incinta Inspectoratului de poliție Rîșcani al Direcției de poliție a mun. Chișinău pentru identificarea ultimilor, în mun. Chișinău, str. Miron Costin 5/1. Aflându-se în biroul de serviciu cu nr. 303, persoanele au fost identificate ca Duduș Maxim ***** d.n. ***** și Titov Alexandr Iuri d.n. 04.09.1974. Totodată, la întrebarea dacă au asupra sa careva obiecte interzise, Duduș Maxim a scos din rucsacul său un pachet de tip zip-lock, învelit cu bandă adezivă, în care se afla o substanță cu consistență de praf, de culoare albă, despre care Duduș Maxim a comunicat că este drog PVP, pe care l-a găsit lângă un copac. (f.d. 67 - 68)

- **Declarațiile martorului Titov Alexandr** care a comunicat că, în luna septembrie 2025, pe la jumătatea lunii, într-o zi, s-a întâlnit în magazinul ’’Linella” cu un cunoscut pe nume Maxim Duduș. Acesta i-a cerut telefonul pentru a se uita ceva în internet. Pe urmă, i-a luat telefonul și i-a zis să meargă după dânsul. Maxim s-a dus în pădurea din preajma străzii Nicolae Dimo, Chișinău. Acolo, în pădure, s-au întâlnit cu doi polițiști. Polițiștii i-au întrebat dacă au careva documente, ei i-au spus că nu și au fost duși la Inspectoratul de poliție Rîșcani din str. Miron Costin, Chișinău. Ajunși în biroul polițiștilor, aceștia au stabilit datele lor și i-au întrebat dacă au careva obiecte interzise, la care Maxim a scos din rucsacul său un pachet zip-lock cu izolentă cu un praf alb, despre care a zis că l-a găsit. După aceasta, au fost făcute careva acte, el a scris o explicație și a plecat. (f.d. 65-66)

- **Declarațiile martorului Pistriuga Dmitrii** care a comunicat că, în anul 2025 a activat în calitate de subofițer superior al Batalionului de patrulare și reacționare operativă al Direcției de poliție a mun. Chișinău. La 28 septembrie 2025, s-a aflat în serviciu în componența echipajului MAI 1229, împreună cu colegul Cozlov Grigore. Aproximativ la ora 14:50 mim, patrulau în mun. Chișinău, *****, timp în care a observat o persoană de gen masculin care avea un comportament suspect și neadecvat. Când s-au apropiat și l-au somat să se oprească, aceasta s-a prezentat ca Duduș Maxim d.n. *****. La întrebările lor dacă are asupra sa careva obiecte interzise, acesta a scos din buzunarul de la spate de Ia pantaloni un pachețel din hârtie în care se afla praf de culoare albă. Duduș Maxim a declarat că în fragmentul de hârtie se află drog, pe care l-a găsit în parcul din preajma str. Nicolae Dimo, mun. Chișinău, lângă un copac. Astfel, au solicitat intervenția grupului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Rîșcani al Direcției de poliție a mun. Chișinău în scopul documentării. (f.d. 60 - 61)

- **Declarațiile martorului Cozlov Grigorii** care a comunicat că, activează în calitate de subofițer superior al Batalionului de Patrulare și Reacționare Operativă, fiind implicat în serviciu menținerea ordinii publice și solicitări 112, cu automobilul de serviciu MAI 1229, împreună cu colegul subofițer superior al Batalionului de Patrulare și Reacționare Operativă Pistriuga Dmitrii, la data de 28.09.2025, în jurul orelor 14:50, se deplasau pe adresa str. Nicolae Dirno 29/3, din mun. Chișinău, pe adresa menționată a fost observată o persoană de gen masculin cu un comportament suspect ce se manifesta prin faptul că a devenit brusc încordat și dezorientat la

vederea noastră, ei atunci au reacționat și l-au stopat pentru a vedea care este situația, identificându-1, cetățeanul în cauză s-a prezentat ca Duduș Maxim Stipan din 24. 05.2003, în urma discuțiilor purtate cu acesta, observându-i agitația, l-au întrebat dacă nu cumva deține asupra sa careva substanțe interzise, la care ultimul benevol a predat, o foaie bine împăturită, în interiorul căreia s-a depistat un conținut de culoare albă, la întrebarea lor ce conține această substanță, cetățeanul sus- menționat a comunicat faptul că este drog și anume sare, la care ei la fața locului am solicitat grupa operativă pentru a documenta cazul ulterior. (f.d. 62 - 63)

Mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședință de judecată:

- Ordonanța de ridicare din 15 septembrie 2025, efectuată în baza materialului REI - II cu nr. 19064, în baza căreia a fost dispusă ridicarea de la cet. Duduș Maxim *****, un pachet de tip zip-lock, în interiorul căruia se află o substanță solidă sub formă de praf și cristale, de culoare cafenie. (f.d. 22)

- **Proces-verbal de ridicare din 15 septembrie 2025**, de la cet. Duduș Maxim *****, un pachet de tip zip-lock, în interiorul căruia se află o substanță solidă sub formă de praf și cristale, de culoare cafenie. (f.d. 23)

- **Raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12-R-3786 din 16 februarie 2025**, substanța solidă, cu aspect de cristale și bulgări, de culoare alb-cafenie, conține PVP (a-pirrolidinovalerophenone), care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, iar cantitatea substanței care conține PVP constituie 0,871 g. (f.d. 29-31)

- **Ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală, din 06 martie 2026,** substanța stupefiantă PVP (a-pirrolidinovalerophenone), în cantitate 0,871 g. In baza chitanței cu nr.6093 corpul delict a fost transmis în camera de păstrare a corpurilor delicte de la Inspectoratul de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, spre păstrare. (f.d. 34 - 35)

- **Ordonanța de ridicare din 28 septembrie 2025**, efectuată în baza materialului REI - II cu nr.20027, în baza căreia a fost dispusă ridicarea de la cet. Duduș Maxim *****, un fragment din hârtie în care se află substanța solidă sub formă de cristale, de culoare alb. (f.d. 48)

- Proces-verbal de ridicare din 28 septembrie 2025, de la cet. Duduș Maxim *****, un fragment din hârtie în care se află substanța solidă sub formă de cristale, de culoare alb. La procesul-verbal de ridicare a fost anexată planșa ilustrativă pe una filă. (f.d. 49-50)

- **Raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12-R-3974 din 24 februarie 2025**, substanța solidă, de culoare albă, cu aspect de praf și bulgări, conține PVP («-pirrolidinovalerophenone), care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, iar cantitatea substanței care conține PVP constituie 0,169 g. (f.d. 52 - 55)

- **Ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza penală, din 06 martie 2026**, substanța stupefiantă PVP (a-pirrolidinovalerophenone), în cantitate 0,169 g. în baza chitanței cu nr.6092 corpul delict a fost transmis în camera de păstrare a corpurilor delicte de la Inspectoratul de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, spre păstrare. (f.d. 58-59)

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanţele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracţiunea este o faptă *(acţiune sau inacţiune)* prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993”* CtEDO a statuat că o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Potrivit Hotărârea de Guvern nr. 948 din 28.12.2022 cu privire la aprobarea Programului de prevenire și combatere a criminalității pentru anii 2022-2025, prevede *continuarea cooperării în domeniul prevenirii consumului de droguri, prin intermediul proiectelor și programelor regionale, și prin alinierea deplină a politicilor în materie de droguri la pozițiile Uniunii Europene, precum și participarea în deplină măsură la programul EU4Monitoring Drugs, gestionat de Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie.*

Conform pct. 2.2.2, din Programul de prevenire și combatere a criminalității pentru anii 2022 - 2025, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 948, *consumul și traficul ilicit de droguri rămâne o problemă pentru societate, iar răspunsul autorităților la acest fenomen necesită o abordare echilibrată și integrată, bazat pe analiză, în funcție de impactul major pe care-l are asupra sănătății, siguranței și bunăstării cetățenilor Republicii Moldova. In pofida eforturilor punitive de interzicere a consumului de droguri, piața moldovenească a drogurilor, ca și cea europeană, se caracterizează prin disponibilitatea unei game variate de droguri, de puritate, sau potență, din ce în ce mai mare.*

O altă problemă ține de percepția cvasigenerală, precum că statui ar trebui să-și asume mai activ rolul promotor în combaterea consumului de droguri, fără a oferi o abordare comprehensivă funcției de prevenire, tratament și reducere a riscurilor, ceea I ce este absolut greșit. Fenomenul consumului de droguri necesită abordare interdisciplinară și echilibrată, bazată pe colaborarea mai multor servicii specializate care să ofere suport consumatorilor de droguri. Rolul poliției este unul important în procesul redirecționării acestor persoane spre serviciile specializate, însă mecanismul de trimitere spre aceste servicii a persoanelor cu asemenea necesități este unul lacunar și trebuie fortificat.

Înțelegerea acestor probleme se datorează inclusiv Strategiei naționale antidrog pentru anii 2020-2027, care a orientat intervenția statului în trei domenii strategice generale ale politicii moderne în domeniul drogurilor: reducerea cererii de droguri, ș reducerea riscurilor condiționate de consumul de droguri și reducerea ofertei de droguri.

În acest fel, este necesară continuarea promovării politicii naționale antidrog orientate spre suportul și reeducarea consumatorilor de droguri :

- stoparea tendinței de creștere și diminuarea consumului de droguri ilegal, precum și îmbunătățirea calității vieții pentru consumatorii de orice tip de droguri;
- includerea sub controlul statului a tuturor tipurilor de droguri noi depistate;
- întărirea capacităților instituționale în lupta împotriva traficului ilicit de droguri;
- îndeplinirea angajamentelor asumate față de partenerii internaționali, în lupta împotriva traficului și consumului ilicit de droguri.

Lipsa de intervenție a statului în acest domeniu constituie o amenințare la adresa J securității și sănătății publice la nivel național. în acest sens, sursele de realizare a drogurilor se vor multiplica și diversifica, iar acțiunile din partea statului vor fi mai restrânse și insuficiente.

Potrivit datelor publicate pe pagina web: htcps:/7www.medlife.ro/articole-medicale/consumul-de-droguri-de-la-abuz-la-dependenta-si-efectele-asupra- creierului.html, consumul de droguri este un fenomen complex care implică utilizarea substanțelor chimice pentru oferirea unei stări de euforie sau de bine. Aceste substanțe pot fi consumate în diferite forme, inclusiv inhalare, ingestie, injectare sau aplicare topică. Consumul de droguri poate avea efecte variate asupra sănătății și bunăstării individului, iar consecințele pot fi atât pe termen scurt, cât și pe termen lung.

Printre efectele pe termen scurt ale consumului de droguri se numără *euforia, senzația de relaxare sau excitare, modificări ale percepției senzoriale și inhibarea capacităților cognitive și motorii.* Cu toate acestea, consumul de droguri poate duce și la efecte negative, *precum anxietate, paranoia, pierderea controlului, comportamente de risc și accidente.*

Pe termen lung, consumul de droguri poate avea consecințe devastatoare asupra sănătății fizice și mintale. Printre acestea se numără dependența, deteriorarea funcției cognitive, probleme cardiovasculare, deteriorarea sistemului respirator, afectarea funcției hepatice și renale, tulburări psihice și sociale, precum și riscul de supradoză și deces.

Iată câteva efecte comune ale consumului de droguri:

Efecte imediate: drogurile pot produce o serie de efecte imediate, cum ar fi euforia, stimularea sau calmarea, modificări ale percepției, modificări ale capacității de gândire și concentrare, senzații de energie sau relaxare excesive.

Efecte pe termen scurt: consumul de droguri poate duce la apariția unor efecte pe termen scurt, cum ar fi anxietate, paranoia, halucinații, greață și vărsături, pierderea conștienței sau chiar supradozarea, în cazuri extreme.

Efecte pe termen lung: utilizarea pe termen lung a drogurilor poate duce la consecințe grave pentru sănătatea fizică și mintală. Acestea pot include dependența de substanțe, deteriorarea funcției cognitive, probleme cardiace și respiratorii, leziuni ale ficatului și rinichilor, tulburări ale somnului, modificări ale stării emoționale și sociale, precum și creșterea riscului de infecții transmisibile sexual și a altor boli.

Dependența și sindromul de abstinență: utilizarea pe termen lung a drogurilor poate duce la dezvoltarea dependenței fizice și psihice. încetarea bruscă a consumului poate provoca sindromul de abstinență, care poate include simptome precum anxietate, iritabilitate, insomnie, dureri musculare și articulare, greață și vărsături.

Supradozajul și decesul: în unele cazuri, consumul de droguri poate duce la supradozaj, care poate fi fatal. Supradozajul poate provoca probleme grave de sănătate, cum ar fi insuficiența respiratorie, atacul de cord sau accidentul vascular cerebral.

Consumul de droguri poate avea efecte devastatoare asupra organismului, afectând funcționarea normală a sistemelor biologice și provocând o serie de probleme de sănătate. Aceste efecte pot varia în funcție de substanța consumată, cantitatea, frecvența și durata utilizării, precum și de caracteristicile individuale ale consumatorului.

- efecte asupra sistemului nervos central (SNC): multe droguri acționează direct asupra sistemului nervos central, afectând neurotransmițătorii și perturbând funcționarea normală a creierului. Aceste efecte pot include senzații de euforie, schimbări de dispoziție, pierderea coordonării motorii, dificultăți de concentrare și memorie, anxietate și chiar psihoze.

- efecte cardiovasculare: unele droguri pot crește tensiunea arterială, ritmul cardiac și riscul de boli cardiovasculare, precum infarctul miocardic și accidentul vascular cerebral (AVC). Consumul de droguri poate duce, de asemenea, la probleme ale vaselor de sânge, cum ar fi vasospasmul și ruptura anevrismului.

- efecte respiratorii: fumatul de droguri, cum ar fi marijuana sau heroina, poate provoca leziuni ale căilor respiratorii și plămânilor, precum bronșitele cronice, pneumoniile și chiar cancerul pulmonar. Utilizarea de opiacee poate suprima, de asemenea, respirația, ceea ce poate duce la hipoxie și insuficiență respiratorie.

- efecte hepatice și renale: consumul de droguri poate suprasolicita ficatul și rinichii, determinând apariția unor afecțiuni precum hepatita, ciroza hepatică, insuficiența renală și pierderea funcției acestor organe vitale.

- efecte asupra sistemului imunitar: unele droguri pot slăbi sistemul imunitar, crescând susceptibilitatea la infecții și boli oportuniste. Aceasta poate duce la complicații grave, în special în cazul persoanelor cu HIV/SIDA.

- efecte metabolice: Consumul de droguri poate afecta metabolismul, determinând fluctuații ale greutății corporale, tulburări alimentare, disfuncții hormonale și chiar diabet zaharat.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, precum și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Duduș Maxim ***** au fost încadrate juridic în baza art. 29 și art. 217 alin. (2) din Codul penal, în două episoade distincte.

Articolul 217 alin. (2) din Codul penal stabilește răspunderea penală pentru circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, fără scop de înstrăinare, manifestată, inclusiv, prin păstrarea acestora în proporții mari.

Potrivit învinuirii, **primul episod** a avut loc până la data de **15 septembrie 2025, aproximativ la ora 19:30**, în timp ce Duduș Maxim ***** se afla în mun. Chișinău, sectorul Râșcani, str. Miron Costin nr. 5/1, unde ar fi păstrat ilegal, fără scop de înstrăinare, un pachețel

de tip „zip-lock” ce conținea o substanță stupefiantă – **PVP (α-pirrolidinovalerofenonă)**, în cantitate de **0,871 g**, cantitate calificată potrivit învinuirii drept proporție mare.

Cel de-al doilea episod a avut loc până la data de **28 septembrie 2025, aproximativ la ora 15:10**, în timp ce Duduș Maxim ***** se afla în mun. Chișinău, sectorul Râșcani, str. Nicolae Dimo nr. 29/3, unde ar fi păstrat ilegal, fără scop de înstrăinare, un pachețel ce conținea **PVP (α-pirrolidinovalerofenonă)**, în cantitate de **0,169 g**, cantitate calificată potrivit învinuirii drept proporție mare.

Prin urmare, potrivit învinuirii aduse lui Duduș Maxim *****, acesta este acuzat de săvârșirea faptelor prevăzute de art. 29, art. 217 alin. (2) din Codul penal, în două episoade, constând în circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, manifestată prin păstrarea drogurilor în proporții mari, fără scop de înstrăinare.

Verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art.364[1] din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că ultimul recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căreia instanţa le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*, formând convingerea că inculpatul Duduș Maxim ***** se face vinovat de săvârşirea infracţiunii – păstrarea și transportarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, săvârșită în proporții mari, fără scop de înstrăinare.

Această stare de fapt a fost stabilită pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, dintre care raportul de constatare tehnico-ştiinţifică, procesul verbal de ridicare a obiectelor, declarațiile martorilor şi a corpului delict examinate de specialist, în contextul efectuării constatării tehnico-ştiinţifice.

Instanța, examinând în ansamblu probele administrate în cauza penală, apreciindu-le în raport cu pertinența, concludența, utilitatea și veridicitatea acestora, precum și prin prisma coroborării lor reciproce, ajunge la concluzia că vinovăția inculpatului Duduș Maxim ***** în comiterea faptelor imputate este demonstrată prin probe directe și indirecte, administrate atât în faza urmăririi penale, cât și cercetate nemijlocit în ședința de judecată.

Având în vedere starea de fapt reținută, instanța reține importanța declarațiilor inculpatului Duduș Maxim *****, care, fiind audiat în ședința de judecată în condițiile prevăzute de lege, a recunoscut integral vina în săvârșirea faptelor imputate și a confirmat, în esență, circumstanțele de fapt reținute în sarcina sa.

Referitor la primul episod, inculpatul a relatat că, la data de 15 septembrie 2025, după terminarea serviciului, a procurat, prin intermediul aplicației Telegram, substanță narcotică, pentru care a achitat suma de 350 lei. În acest scop, a efectuat plata prin intermediul unui schimb valutar și a transmis vânzătorului confirmarea achitării, după care s-a deplasat în zona împădurită din preajma străzii Miron Costin, unde a ridicat substanța procurată.

Inculpatul a indicat că, substanța era PVP, în cantitate de aproximativ 0,5 grame, iar ulterior, după ce a ieșit din zona împădurită, a fost oprit de poliție și a predat benevol substanța pe care o avea asupra sa.

Declarațiile inculpatului sub aspectul deținerii substanței stupefiante sunt confirmate prin probele obiective administrate în cauză.

Astfel, prin ordonanța de ridicare din 15 septembrie 2025 și procesul-verbal de ridicare întocmit în aceeași dată, de la Duduș Maxim ***** a fost ridicat un pachet de tip zip-lock, în interiorul căruia se afla o substanță solidă sub formă de praf și cristale, de culoare cafenie.

Natura și cantitatea substanței ridicate au fost stabilite prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-3786, potrivit căruia substanța solidă, cu aspect de cristale și bulgări, de

culoare alb-cafenie, conține PVP (a-pirrolidinovalerophenone), substanță atribuită categoriei substanțelor stupefiante, cantitatea acesteia constituind 0,871 g.

Totodată, instanța reține că, substanța respectivă a fost recunoscută și anexată la cauza penală în calitate de corp delict prin ordonanța din 06 martie 2026, fiind transmisă spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Râșcani.

În același timp, instanța apreciază că, declarațiile inculpatului sunt coroborate cu materialul probator administrat în cauză și în ceea ce privește proveniența și caracterul intenționat al deținerii substanței. Or, inculpatul nu a indicat că, ar fi găsit întâmplător substanța, ci a relatat expres despre procurarea acesteia prin intermediul aplicației Telegram, efectuarea plății și deplasarea ulterioară în zona împădurită pentru ridicarea acesteia.

În aceeași ordine de idei, instanța acordă relevanță și declarațiilor martorilor Caranovac Vitalie și Pînzari Vitalie, care au relatat circumstanțele în care, în timpul măsurilor de prevenire și combatere a traficului ilicit de droguri, inculpatul a fost identificat, iar în urma întrebărilor privind deținerea unor obiecte interzise, acesta a scos din rucsac un pachet de tip zip-lock, învelit cu bandă adezivă, în interiorul căruia se afla o substanță de culoare albă, sub formă de praf.

Declarațiile martorilor Caranovac Vitalie și Pînzari Vitalie, sunt susținute și de declarațiile lui Titov Alexandr, care a relatat căm s-a deplasat împreună cu Duduș Maxim în zona împădurită, după care ambii au fost conduși la Inspectoratul de Poliție Râșcani, unde inculpatul a scos din rucsacul său un pachet zip-lock cu o substanță de culoare albă.

Instanța constată că, diferențele existente între declarațiile martorilor cu privire la explicația oferită de inculpat despre proveniența substanței nu sunt de natură să pună la îndoială faptul esențial relevant pentru soluționarea cauzei, și anume că substanța stupefiantă a fost găsită și ridicată de la inculpat. Mai mult, aceste aspecte sunt depășite de recunoașterea expresă a inculpatului, care în ședința de judecată a explicat că, substanța fusese procurată anterior prin intermediul Telegram.

În ceea ce privește cel de-al doilea episod, instanța reține că, potrivit declarațiilor inculpatului, la data de 28 septembrie 2025 acesta s-a deplasat în zona împădurită de pe strada Miron Costin în scopul ridicării substanței narcotice procurate. Inculpatul a recunoscut că, deținea substanța și a confirmat circumstanțele generale ale faptului imputat.

Declarațiile sale sunt coroborate cu declarațiile martorilor Pistriuga Dmitrii și Cozlov Grigorii, ambii fiind în exercitarea atribuțiilor de serviciu în componența echipajului MAI 1229 la data de 28 septembrie 2025.

Martorul Pistriuga Dmitrii a relatat că, aproximativ la ora 14:50, pe strada Nicolae Dimo nr. 29/3, a observat o persoană de gen masculin cu un comportament suspect, care, după ce a fost oprită și identificată ca Duduș Maxim *****, a scos din buzunarul din spate al pantalonilor un pachețel în care se afla o substanță de culoare albă. Potrivit martorului, inculpatul a declarat că, în pachețel se afla drog, pe care l-ar fi găsit lângă un copac.

În același sens, martorul Cozlov Grigorii a relatat că inculpatul, după ce a fost oprit și întrebat dacă deține asupra sa substanțe interzise, a predat benevol o foaie bine împăturită, în interiorul căreia se afla o substanță de culoare albă, declarând că este drog, respectiv „sare”.

Aceste declarații sunt confirmate obiectiv prin ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare din 28 septembrie 2025, din care rezultă că, de la Duduș Maxim ***** a fost ridicat un fragment de hârtie în care se afla o substanță solidă sub formă de cristale, de culoare albă.

Natura substanței ridicate a fost stabilită prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-3974, potrivit căruia substanța solidă, de culoare albă, cu aspect de praf și bulgări,

conține PVP (a-pirrolidinovalerophenone), care se atribuie categoriei substanțelor stupefiante, cantitatea substanței constituind 0,169 g.

Ulterior, substanța respectivă a fost recunoscută și anexată la cauza penală în calitate de corp delict prin ordonanța din 06 martie 2026, fiind transmisă spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Râșcani.

Instanța apreciază că, probele administrate în raport cu ambele episoade se coroborează reciproc și formează un ansamblu probator suficient pentru a concluziona asupra existenței faptelor și a vinovăției inculpatului.

Un element probator deosebit de relevant îl constituie conduita inculpatului. Acesta nu a negat faptele imputate, ci, dimpotrivă, a recunoscut integral vina și a oferit instanței explicații cu privire la modul în care a procurat, ridicat și deținut substanțele stupefiante. Recunoașterea nu constituie însă, în mod izolat, temeiul constatării vinovăției, ci este apreciată în coroborare cu celelalte probe administrate în cauză, inclusiv procesele-verbale de ridicare, rapoartele de constatare tehnico-științifică, corpurile delicte și declarațiile martorilor.

În acest context, instanța reține că atât primul, cât și cel de-al doilea episod sunt confirmate prin probe obiective independente de declarațiile inculpatului, iar rezultatele examinării de specialitate atestă că în ambele cazuri substanțele ridicate de la inculpat conțineau PVP, substanță stupefiantă, în cantități de 0,871 g și, respectiv, 0,169 g.

Totodată, conform Hotărârii de Guvern nr.79 din 23 ianuarie 2006, privind aprobarea cantităților substanțelor stupefiante, psihotrope şi a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în circulație ilegală - PVP (a-pirrolidinovalerophenone) de la 0,07 g până la 1 g, constituie o cantitate mare.

În consecință, cantitatea de 0,871 g ridicată la 15 septembrie 2025, precum și cantitatea de 0,169 g ridicată la 28 septembrie 2025, se încadrează în limita cantitativă corespunzătoare proporției mari.

Instanța mai reține că, potrivit propriilor declarații, inculpatul cunoștea caracterul stupefiant al substanței. Acesta a declarat că, era consumator de substanțe narcotice de aproximativ patru ani, în special alfa-PVP, și a descris inclusiv modalitatea de consum a substanței. Prin urmare, circumstanțele constatate nu indică o deținere accidentală sau necunoscută inculpatului, ci atestă faptul că acesta avea reprezentarea caracterului substanței pe care o deținea.

În ceea ce privește scopul deținerii, instanța reține că, din ansamblul probelor administrate nu rezultă existența scopului de înstrăinare. Dimpotrivă, inculpatul a declarat că substanțele au fost procurate pentru consum propriu, iar în cadrul audierii a indicat că, de regulă, consuma substanțe narcotice aproximativ o dată sau de două ori pe săptămână. Aceste declarații sunt relevante pentru delimitarea juridică a faptei imputate, fără a înlătura caracterul ilicit al procurării și deținerii substanțelor stupefiante.

Aşadar, instanţa de judecată a dat o justă evaluare tuturor mijloacelor de probă administrate cu ocazia cercetării judecătoreşti, stabilind existenţa faptelor, precum şi vinovăţia inculpatului în forma prevăzută de lege pentru antrenarea răspunderii penale, or acționând în acest mod, inculpatul a prevăzut rezultatul faptelor sale şi a urmărit producerea lor prin săvârșirea acestei fapte infracționale, reţinându-se sub aspect subiectiv ca formă a vinovăţiei - intenția directă a acestuia la comiterea sa, la caz.

Cu privire la încadrarea juridică în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal

În speță, instanţa constată că inculpatul Duduș Maxim ***** a atentat la *obiectul juridic special* al infracțiunii de păstrare a drogurilor şi etnobotanicelor în proporții mari, care îl

constituie relațiile sociale cu privire la circulația ilegală de droguri, psihotrope, produse etnobotanice sau analoage ale lor, apărate împotriva producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii, transportării ilegale a acestor substanțe, săvârșite în proporții deosebit de mari şi fără scop de înstrăinare.

Respectiv, potrivit art. 1 al Legii nr. 382 din 6 mai 1999 cu privire **la circulaţia substanţelor stupefiante, psihotrope şi a precursorilor**, prin *droguri* se consideră inclusiv plante sau *substanţe stupefiante* ori psihotrope, sau amestecuri ce conţin asemenea plante ori substanțe, stabilite de Guvern.

De asemenea, prin circulaţie a substanţelor stupefiante se susţine inclusiv deţinerea, păstrarea, comercializarea, distribuţia, procurarea, şi utilizarea substanţelor stupefiante, activităţi care sânt supuse controlului în conformitate cu legislaţia.

La fel, reieşind din dispoziţia imperativă a alin. (2) art. 2 din aceiaşi lege, activităţile legate de circulaţia substanţelor stupefiante şi psihotrope şi a precursorilor, producerea, utilizarea şi procurarea de utilaj pentru fabricarea substanţelor stupefiante şi psihotrope, cultivarea şi utilizarea de plante care conţin astfel de substanţe se află sub controlul statului şi sânt dirijate de el prin Comisia Naţională Antidrog.

Din cele menţionate rezultă că circuitul drogurilor, al analogilor şi al produselor etnobotanice pe teritoriul Republicii Moldova este unul limitat şi permis doar în anumite condiţii, necesar a fi întrunite, care însă nu se atestă la cazul dedus judecării.

La rândul său, conform art. 134[1] alin.(1) şi (2) din Codul penal, prin *droguri* se înţeleg plantele sau *substanţele stupefiante* ori psihotrope, sau amestecurile ce conţin asemenea plante ori substanţe, stabilite de Guvern, iar prin *stupefiante* se înţeleg substanţele înscrise în anexele la Convenţia unică a Naţiunilor Unite asupra substanţelor stupefiante din 1961, modificată prin Protocolul din 1972, şi prevăzute în actele normative ale Guvernului.

Obiectul material al infracțiunilor imputate inculpatului Duduș Maxim ***** îl constituie substanțele stupefiante de tip PVP (a-pirrolidinovalerophenone), ridicate de la inculpat în cadrul celor două episoade infracționale și supuse examinării tehnico-științifice.

Astfel, în cadrul primului episod, la data de 15 septembrie 2025, de la inculpat a fost ridicat un pachet de tip zip-lock, în interiorul căruia se afla o substanță solidă sub formă de praf și cristale, a cărei examinare, potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-3786, a stabilit prezența PVP, substanță atribuită categoriei substanțelor stupefiante, în cantitate de **0,871 g**.

În cadrul celui de-al doilea episod, la data de 28 septembrie 2025, de la inculpat a fost ridicat un fragment de hârtie în care se afla o substanță solidă sub formă de cristale, iar potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-3974, aceasta conținea PVP, în cantitate de **0,169 g**.

Prin urmare, cantitatea totală a substanței stupefiante PVP stabilită prin rapoartele de constatare tehnico-științifică constituie **1,040 g**, respectiv 0,871 g în cadrul primului episod și 0,169 g în cadrul celui de-al doilea episod.

Sub aspectul *laturii obiective* a infracțiunii prevăzute la alin. (2) a art. 217 din Codul penal, se constată fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiune, care la caz s-a exprimat prin păstrare ilegală fără scop de înstrăinare a substanței stupefiante „*PVP*” *(a-pirrolidinovalerophenone)*, infracțiunea fiind consumată în momentul ridicării lor de către organul de constatare.

Totodată, privind *„păstrarea ilegală a drogurilor şi a etnobotanicelor”* de inculpat, instanţa de judecată a reieşit din faptul că ultimul a păstrat asupra sa substanţele depistate şi ridicate, aceste acţiuni fiind o continuare firească a dobândirii lor în condiţii necunoscute şi o

condiţie logică pentru utilizarea lor în scopuri personale, iar pentru calificarea acţiunilor conform acestui semn *(indiciu)* calificativ, nu are importanţă perioada de timp cât persoana a păstrat aceste substanţe.

Totodată, privind „*procurarea ilegală a drogurilor*", aceasta presupune dobândirea lor în condiţii necunoscute, la caz fiind stabilit doar din declaraţiile inculpatului oferite procurorului, potrivit căruia a procurat drogurile prin intermediul unei aplicaţii telefonice în schimbul mijloacelor băneşti.

În concordanţă cu cele expuse, prin alin. (9) a art. 134[1] din Codul penal, se consideră circulaţia drogurilor, precursorilor, etnobotanicelor și analogilor acestora drept orice operaţiuni precum experimentarea, elaborarea, producerea (fabricarea), prepararea, cultivarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, deținerea, stocarea, *păstrarea*, livrarea, eliberarea, distribuţia, expedierea, transportul, procurarea (cumpărarea), comercializarea, distrugerea, importul, exportul, utilizarea, promovarea acestora şi alte activități conexe.

În scopul conturării laturii obiective, instanţa conchide că ilegalitatea acţiunilor inculpatului s-au manifestat în lipsa autorizaţiei eliberate de Comitetul permanent de control a drogurilor şi a licenţei eliberate de autoritatea de licenţiere, adică contrar prevederilor art. 11-38 din Legea nr. 382 din 6 mai 1999 cu privire **la circulaţia substanţelor stupefiante, psihotrope şi a precursorilor.**

În ceea ce privește modalitatea normativă a păstrării ilegale a drogurilor, instanța reține că, aceasta se realizează prin deținerea efectivă a substanței stupefiante de către făptuitor, indiferent de locul în care aceasta se află și indiferent de durata pentru care este păstrată.

În speță, faptul păstrării este confirmat atât prin procesele-verbale de ridicare întocmite la 15 septembrie 2025 și 28 septembrie 2025, cât și prin declarațiile martorilor și, în mod deosebit, prin declarațiile inculpatului, care a recunoscut că avea asupra sa substanțele stupefiante ridicate în cadrul ambelor episoade.

Astfel, în cadrul primului episod, la data de 15 septembrie 2025, de la inculpat a fost ridicat un pachet de tip zip-lock, în interiorul căruia se afla o substanță solidă sub formă de praf și cristale, iar potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-3786, aceasta conținea PVP, în cantitate de 0,871 g.

În cadrul celui de-al doilea episod, la data de 28 septembrie 2025, de la inculpat a fost ridicat un fragment de hârtie în interiorul căruia se afla o substanță solidă sub formă de cristale, iar potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12-R-3974, aceasta conținea PVP, în cantitate de 0,169 g.

Prin urmare, în ambele cazuri este dovedit faptul că substanțele stupefiante se aflau în posesia efectivă a inculpatului, fiind ulterior ridicate de organele de drept.

În ceea ce privește semnul calificativ referitor la proporțiile mari, instanța reține că natura și cantitatea substanței au fost stabilite prin rapoartele de constatare tehnico-științifică cercetate în ședința de judecată.

Astfel, în primul episod a fost stabilită cantitatea de 0,871 g PVP, iar în cel de-al doilea episod cantitatea de 0,169 g PVP. Conform datelor normative indicate în actul de învinuire, pentru PVP, cantitatea cuprinsă între 0,07 g și 1 g constituie proporție mare.

În consecință, atât cantitatea de 0,871 g, cât și cantitatea de 0,169 g, fiecare raportată la episodul infracțional corespunzător, se încadrează în limita proporției mari.

Instanța reține, totodată, că cele două cantități nu urmează a fi apreciate prin cumul în vederea stabilirii proporției, întrucât acestea se referă la două episoade distincte, săvârșite la date diferite, respectiv la 15 septembrie 2025 și la 28 septembrie 2025. Pentru fiecare faptă, proporția

se determină în raport cu cantitatea concretă de substanță stupefiantă ce constituie obiectul material al acesteia.

Prin urmare, este întrunit semnul calificativ al săvârșirii faptelor în proporții mari, prevăzut de art. 217 alin. (2) din Codul penal.

La fel, instanța reiterează că substanța stupefiantă ”*PVP*” este inclusă în Lista nr. 1 din Tabelul I, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 5 octombrie 2004, care enumeră exhaustiv substanțele stupefiante care nu sunt utilizate în scopuri medicale, fiind astfel interzise în acest circuit.

Astfel, prin coroborarea proceselor-verbale de ridicare, a rapoartelor de constatare tehnico-științifică, a declarațiilor martorilor și a declarațiilor inculpatului, instanța constată că latura obiectivă a faptelor imputate este pe deplin realizată, fiind demonstrată procurarea și păstrarea ilegală, fără scop de înstrăinare, a substanței stupefiante PVP, în proporții mari.

Sub aspectul *laturii subiective*, instanţa conchide că inculpatul a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției directe, conform dispozițiilor art. 17 din Codul penal, întrucât a prevăzut rezultatul faptei sale, l-a urmărit şi a acceptat posibilitatea producerii lui prin săvârșirea faptelor.

Or, instanţa remarcă că infracțiunea incriminată inculpatului este intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, după cum au fost analizate anterior, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra*, denotă anume prezența unei intenții directe la săvârșirea infracţiunii de către inculpatul Duduș Maxim *****.

Așadar, instanța subliniază că existența intenției directe rezultă atât din materialitatea faptelor, cât și din ansamblul probelor administrate și cercetate în ședința de judecată. În speță, comportamentul inculpatului nu relevă o posesie întâmplătoare sau accidentală a substanței, ci o conduită conștientă, orientată spre dobândirea și păstrarea acesteia.

Astfel, cu referire la primul episod, inculpatul a declarat că a procurat substanța stupefiantă prin intermediul aplicației Telegram, a efectuat plata în sumă de 350 de lei și, ulterior, s-a deplasat în zona împădurită pentru a ridica substanța procurată. O asemenea conduită presupune o succesiune de acțiuni realizate în mod conștient și voluntar, incompatibilă cu ipoteza unei dețineri accidentale sau neintenționate.

Totodată, în cadrul celui de-al doilea episod, inculpatul a recunoscut faptul că deținea asupra sa substanța stupefiantă, care a fost ulterior predată și ridicată de organele de poliție. Faptul că substanța se afla în posesia sa, coroborat cu declarațiile inculpatului și ale martorilor, demonstrează caracterul conștient al posesiei.

Concomitent, motivul săvârșirii de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal este unul incert, însă facultativ, potrivit declarațiilor inculpatului rezultă că acesta procura și păstra substanțele stupefiante în contextul consumului propriu, acesta relatând despre consumul repetat de substanțe narcotice și despre necesitatea resimțită de a procura și consuma asemenea substanțe. Aceste circumstanțe pot fi avute în vedere la caracterizarea contextului în care au fost săvârșite faptele, fără a substitui însă dovada elementelor constitutive ale infracțiunii.

Instanța reține, de asemenea, că din materialele examinate nu rezultă existența scopului de înstrăinare a substanțelor stupefiante. Dimpotrivă, declarațiile inculpatului cu privire la consumul propriu, coroborate cu cantitățile ridicate și cu modalitatea în care au fost procurate și deținute, sunt compatibile cu lipsa unui asemenea scop.

Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta

de 16 ani, iar la caz, instanța atestă că inculpatul Duduș Maxim ***** a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populației și este născut pe *****, nu se află la evidența medicului psihiatru sau a medicului nacrcolog şi întruneşte altfel elementele componenţei de infracţiune incriminate.

În concluzie, instanța de judecată mai consideră necesar ca **Duduș Maxim ******* să fie recunoscut vinovat şi condamnat pentru comiterea infracțiunii încadrate juridic în baza **art.art. 29, 217 alin. (2) și art.art. 29, 217 alin. (2) din Codul penal** conform semnelor *”circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, deci păstrarea, drogurilor în proporții mari și fără scop de înstrăinare”,* reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert existenţa faptelor infracţiunilor constatate, precum şi că anume acest inculpat a comis faptele imputate, cu vinovăţie sub forma intenţiei directe la caz şi prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea sa la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

De către acuzatorul de stat Cristina Novac, în dezbaterile judiciare a fost solicitat a-l recunoaște vinovat pe Duduș Maxim *****, în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal și reieșind din sancțiunea articolului nominalizat, ținând cont de prevederile art. 80^1 Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

A-l recunoaște vinovat pe Duduș Maxim *****, în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal și reieșind din sancțiunea articolului nominalizat, ținând cont de prevederile art. 80^1 Cod penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, a-i stabili lui Duduș Maxim o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

A încasa din contul inculpatului Duduș Maxim în beneficiul statului cheltuieli judiciare în sumă totală de 3360 lei, avansate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/-R-3786 din 16.02.2026 și raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/-R-3974 din 24.02.2026.

Corpurile delicte: substanța stupefiantă PVP (a-pirrolidinovalerophenone), în cantitate de 0,169 g și substanța stupefiantă PVP (a-pirrolidinovalerophenone), în cantitate de 0,871 g, transmise în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău, urmează a fi nimicite.

Apărătorul Sergiu Breazu care acţionează în interesele inculpatului Duduș Maxim *****, în dezbaterile judiciare a solicitat instanței să țină cont de faptul că Duduș Maxim ***** a recunoscut integral vina în comiterea faptelor imputate și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată.

În acest context, apărătorul a invocat prevederile art. 84 din Codul penal și a solicitat aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blânde, apreciind că poziția acestuia și recunoașterea integrală a vinovăției justifică individualizarea pedepsei într-un cuantum redus.

Astfel, apărarea a solicitat stabilirea unei pedepse sub forma de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis.

Inculpatul Duduș Maxim *****, în ultimul său cuvânt, a reiterat că recunoaște integral vina în comiterea faptelor imputate și că regretă sincer cele săvârșite, manifestând căință față de faptele comise. Totodată, inculpatul a solicitat instanței aplicarea unei pedepse cât mai blânde, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, invocând, în esență, atitudinea sa de recunoaștere a vinovăției și regretul exprimat cu privire la cele săvârșite.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „*preţul*” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă

răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul Duduș Maxim ***** face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul asigurării sănătăţii publice, care atentează la valori importante, precum apărarea relaţiilor sociale cu privire la circulaţia legală a drogurilor sau analogilor lor, împotriva producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii şi transportării ilegale a drogurilor.

Or, anume sănătatea publică constituie una din cele mai importante elemente ale bunei convieţuiri sociale între o anumită masă, a unui *sumum* nedeterminat de indivizi, motiv pentru care orice atentare la aceste valori, necesită a fi prevenite şi/sau curmate corespunzător.

Mai mult ca atât, chiar din preambulul Convenţiei Organizaţiei Naţiunilor Unite contra traficului ilicit de stupefiante şi substanţe psihotrope nr. 215 din 20 decembrie 1988, în vigoare pentru rep. Moldova de la 16 mai 1995, denotă amploarea şi creşterea producţiei, cererea şi traficul ilicit de stupefiante psihotrope, care reprezintă o gravă ameninţare pentru sănătatea şi bunăstarea persoanelor şi au efecte nefaste asupra principiilor economice, culturale şi politice ale societăţii, precum şi efectele devastatoare în creşterea traficului ilicit de stupefiante şi substanţe psihotrope în diversele straturi ale societăţii.

Din materialele cauzei, rezultă că infracțiunea comisă de inculpat, prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, este atribuită conform art. 16 Cod penal, categoriei infracțiunilor ușoare și se pedepsește *cu amendă în mărime de la 400 la 700 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de până la 150 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an.*

Luând în considerație faptul că cauza penală a fost examinată prin prisma art. 364^1 din Codul de procedură penală, inculpatul fiind audiat conform regulilor de audiere a martorului, care personal prin înscris autentic a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cercetând probele administrate la faza de urmărire penală, instanţa de judecată conchide, că prin acţiunile sale intenţionate Duduș Maxim ***** a comis infracţiunea prevăzută de art.art. 29, 217 alin. (2) și art.art. 29, 217 alin. (2) din Codul penal

În acest context, instanţa notează că prin Legea nr. 83 din 14 aprilie 2023 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial Nr. 154 art. 240 la 2 mai 2023 şi intrată *în vigoare la 2 august 2023*, a fost abrogat alin. (8) al art. 364^1 din Codul de procedură

penală, însă a fost introdus art. 80^1 în Codul penal, prin care au fost modificate limitele de pedeapsă reduse în cazul examinării cauzei în ordinea procedurii simplificate.

Totuşi, conform art. IV alin. (2) din dispoziţiile finale ale legii nr. 83 din 14 aprilie 2023, este stipulat că *cauzele care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în faza de inițiere a acordului de recunoaștere a vinovăției și cauzele de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află la etapa de până la începerea cercetării judecătorești se vor examina conform procedurii prevăzute de prezenta lege.*

Totodată, instanţa concretizează că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 364^1 din Codul de procedură penală şi 80^1 alin. (1) din Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Potrivit art. 80^1 alin. (1) din Codul penal în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În circumstanțele descrise, conform 80^1 alin. (1) din Codul penal, instanța va stabili noi limite la aplicarea pedepsei inculpatului prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, și anume, *pedeapsa sub formă de amendă de la 400 unităţi convenţionale la 525 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii până la 112, 5 de ore, sau cu închisoare până la 9 luni.*

Aşadar, la stabilirea pedepsei instanţa de judecată va reţine circumstanțele cauzei legate de scopul şi motivele faptei, gravitatea infracțiunii incriminate, comportamentul inculpatului în timpul şi după consumarea infracţiunii, persoana celui vinovat, că a recunoscut vina integral și circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Or, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să-i acorde o dublă valență juridică.

Circumstanțe atenuată în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal – nu au fost stabilite.

Circumstanțe agravante în conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal – nu au fost stabilite.

Conform art. 53 din Codul penal instanța nu a stabilit careva temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală. Constatând vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, instanța va stabili ultimului pedeapsa.

Reieșind din principiul individualizării pedepsei, potrivit prevederilor art.75-78 Cod penal, instanțele judecătorești în toate cazurile vor aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care

atenuează sau agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

După cu a fost menționat supra, art.217 alin.(2) Cod penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, cât și la momentul examinării cauzei penale, stabilește pedeapsă sub formă de amendă, muncă neremunerată în folosul comunității și închisoare.

Pe cale de consecinţă, instanţa evidenţiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privinţa acestuia a unei pedepse sub forma închisorii, în privinţa căreia apărătorul a obiectat.

Instanța a examinat solicitarea apărătorului și a inculpatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, inclusiv solicitarea inculpatului privind suspendarea condiționată a executării pedepsei, însă o apreciază ca fiind neîntemeiată.

La soluționarea acestei chestiuni, instanța pornește de la necesitatea ca pedeapsa aplicată să fie proporțională cu gravitatea faptelor săvârșite și suficientă pentru realizarea scopurilor pedepsei penale, inclusiv pentru prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni și pentru corectarea condamnatului.

Instanța ia act de faptul că, inculpatul a recunoscut integral vina, a manifestat regret pentru cele săvârșite și a solicitat aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării. Aceste împrejurări au fost avute în vedere la individualizarea pedepsei, însă nu pot conduce, prin ele însele, la concluzia că executarea efectivă a pedepsei nu este necesară.

În speță, instanța reține caracterul intenționat al faptelor și faptul că, inculpatul a comis două episoade distincte de procurare și păstrare ilegală a substanței stupefiante PVP, la date diferite, respectiv la 15 septembrie 2025 și 28 septembrie 2025. Prin urmare, nu este vorba despre o singură conduită izolată, ci despre două acte infracționale distincte, ceea ce prezintă relevanță la aprecierea necesității și finalității pedepsei.

De asemenea, instanța ține cont de faptul că, în cadrul primului episod, inculpatul a relatat că, a procurat substanța stupefiantă prin intermediul unei aplicații de comunicare, efectuând în acest scop o plată bănească și deplasându-se ulterior pentru ridicarea substanței. Această împrejurare demonstrează caracterul deliberat al conduitei și implicarea activă a inculpatului în procurarea substanței stupefiante.

Totodată, în cadrul celui de-al doilea episod, inculpatul a fost depistat din nou în posesia unei substanțe stupefiante PVP, care a fost ridicată și supusă examinării de specialitate. Faptul că o nouă faptă de aceeași natură a fost săvârșită la un interval relativ scurt de timp după primul episod este relevant pentru aprecierea necesității unei reacții penale adecvate.

Instanța reține și faptul că, potrivit propriilor declarații, inculpatul consumă substanțe narcotice de mai mulți ani și a indicat că resimțea o necesitate puternică de a procura și consuma asemenea substanțe. Acest aspect este relevant nu pentru agravarea răspunderii penale, ci pentru aprecierea contextului în care au fost săvârșite faptele și a necesității unei intervenții penale apte să prevină repetarea conduitei ilicite.

Totodată, deși inculpatul a recunoscut vina și a manifestat regret, aceste împrejurări nu înlătură caracterul prejudiciabil al faptelor și nu constituie, în sine, un temei suficient pentru a concluziona că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia.

Din materialele cauzei rezultă că, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 24 martie 2026, inculpatul Duduș Maxim ***** a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal la pedeapsa de 9 luni închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip deschis. Instanța reține însă că sentința menționată a fost contestată și, la momentul examinării prezentei chestiuni, nu este definitivă.

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că, în circumstanțele concrete ale cauzei, aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei nu este suficientă pentru realizarea scopurilor pedepsei penale. Executarea efectivă a pedepsei se impune ca fiind necesară pentru asigurarea caracterului real și efectiv al reacției penale față de conduita constatată și pentru prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

În consecință, solicitarea apărătorului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, precum și solicitarea inculpatului privind suspendarea condiționată a executării pedepsei, urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Totodată, instanţa reţine că inculpatul întruneşte condiţiile impuse de legislaţia în vigoare în vederea alegerii pedepsei sub formă de închisoare, reieşind din prevederile legii penale, a stării de sănătate sau sociale care le permite executarea acestei categorii de pedeapsă, dar şi din lipsa circumstanţelor atenuante sau agravante, însă luând în considerare faptul că inculpatul nu are antecedente penale.

Din motivele expuse supra, luând în considerare atât circumstanțele favorabile, cât și cele nefavorabile inculpatului, gravitatea faptelor săvârșite, forma vinovăției, caracterul intenționat al acțiunilor, datele ce caracterizează persoana inculpatului, atitudinea acestuia față de cele comise, recunoașterea integrală a vinovăției, precum și lipsa circumstanțelor atenuante și agravante prevăzute de art. 76 și art. 77 din Codul penal, instanța consideră necesară aplicarea unei pedepse sub forma închisorii pentru fiecare dintre cele două infracțiuni.

Astfel, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 29, art. 217 alin. (2) din Codul penal, săvârșită la data de **15 septembrie 2025**, instanța îi stabilește inculpatului **Duduș Maxim ***** pedeapsa sub forma închisorii pe un termen de **6 (șase) luni**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 29, art. 217 alin. (2) din Codul penal, săvârșită la data de **28 septembrie 2025**, instanța îi stabilește inculpatului **Duduș Maxim ***** pedeapsa sub forma închisorii pe un termen de **6 (șase) luni**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Concomitent, în conformitate cu art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor, instanţa îi va stabili inculpatului ***** o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de **8 (opt) luni,** cu executarea acesteia, potrivit prevederilor art.72 alin.(2) Cod penal, în penitenciar de tip deschis**,** care este una echitabilă în raport cu infracţiunea săvârşită, cu personalitatea inculpatului şi faptul eschivării persoanei, iar în acelaşi timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

Termenul executării pedepsei sub formă de închisoare, aplicat lui Duduș Maxim *****, urmează a fi calculat din momentul pronunțării sentinței, și anume din 15 octombrie 2026.

Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, inculpatul şi apărătorul acestuia nu s-au expus pe marginea aplicării măsurilor preventive în privinţa inculpatului.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că în privinţa inculpatului Duduș Maxim ***** se atestă că la moment se deține în Penitenciarul nr. 13, Chișinău.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, *din oficiu* sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra *asigurării executării sentinţei* constituie măsuri preventive.

Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre *asigurarea de către instanţă a executării sentinţei*.

Aşadar, instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de Duduș Maxim ***** a unei măsuri preventive mai blânde, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţe, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea aplicării măsurii preventive respective.

Or, inculpatul, a comis mai multe infracţiuni similare, în mod repetat, constatate prin prezenta sentinţă, fiind astfel direct predispus spre neexecutarea pedepsei sau chiar eventual comiterea unor alte infracţiuni similare.

Instanţa de judecată reţine că, în cazul dat, aplicând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinţei, nu mai este încălcat dreptul lui Duduș Maxim ***** la libertate şi siguranţă, prevăzut de art. 5 CEDO, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată şi necesară într-o societate democratică şi urmăreşte un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia de a se ascunde de organele de drept, să comită alte infracţiuni şi să se *asigure executarea sentinţei*, fiind astfel respectat principiul proporţionalităţii între dreptul învinuitului la libertate, garantat de lege şi necesitatea aplicării faţă de el a arestului preventiv.

Relevant, în acest sens este Hotărârea *Savca împotriva Republica Moldova*, unde Curtea Europeană a respins pretențiile reclamantului invocate în temeiul articolului 5 § 1 din Convenție privind deținerea sa ilegală după pronunțarea sentinței de condamnare de instanța de fond, reamintind că detenția preventivă se încheie în momentul în care persoana deținută este eliberată și/sau îi este stabilită pedeapsa, fie și de către o instanţă de fond (a se vedea *Wemhoff împotriva Germaniei,* § 9; *Labita împotriva Italiei [MC]*, hotărârea din 6 aprilie 2000, § 147; *Kalashnikov împotriva Federaţiei Ruse*, hotărârea din 15 iulie 2002, § 110; *Solmaz împotriva Turciei*, hotărârea din 16 ianuarie 2007, §§ 23-24).

În aceste circumstanţe, instanţa consideră că suntem în prezenţa cazului în care este o necesitate absolută de a aplica măsura preventivă sub formă de arest preventiv faţă de inculpatul

Duduș Maxim *****, deoarece doar această măsură preventivă este reală şi efectivă în cazul dat şi va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea sentinţei emise, însă doar în contextul în care în privinţa acestuia nu este aplicat arestul preventiv într-o altă cauză penală.

La aplicarea în privința inculpatului a măsurii preventive arestul preventiv instanța menționează că, Curtea Europeană a apreciat că, după pronunțarea unei hotărâri de condamnare, privarea de libertate a unei persoane, chiar în timpul judecării propriului apel, este întemeiată pe cazul specificat în art. 5 § 1 lit. a) din Convenţia europeană, neavând drept scop aducerea unei persoane în faţa autorităţii competente, după cum prevede art. 5 § 1 lit. c). În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanţa a luat în considerare că dreptul la libera circulaţie este un drept fundamental şi asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea națională, cât şi legislația internațională prevede situaţii când acest drept al persoanei poate fi limitat.

Astfel instanţa de judecată ajunge la concluzia că aflarea în stare de arest a inculpatului este prevăzută de legislația în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței, iar ingerința în dreptul la liberă circulație al inculpatului este proporțională cu circumstanțele cauzei.

Cu privire la cheltuielile judiciare.

Instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare, dar și potrivit rechizitoriului în cauza penală, a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 3360 lei, cu titlu de cheltuieli suportate în cadrul dispunerii și efectuării raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/-R-3786 din 16.02.2026 și raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/-R-3974 din 24.02.2026.

În conformitate cu prevederile art. 229 alin.(1), (2) și (3) CPP, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) CPP cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces. Conform prevederilor art. 143 din Codul de procedură penală, se statuează că un caz când efectuarea expertizei este obligatorie se determină în situația când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală a fost abrogat prin Legea pentru modificarea si completarea unor acte legislative nr. 316, potrivit căruia „Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul

mijloacelor bugetului de stat", solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul **Duduș Maxim ***** (**născut la *****, IDNP *****, originar din raionul *****, domiciliat în r-nul Cantemir sat. Hîrtop și r-nul Cantemir sat. Taraclia), în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime 3360 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/-R-3786 din 16.02.2026 și raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/-R-3974 din 24.02.2026, este considerată de instanță ca întemeiată și va fi admisă.

În circumstanțele specifice cauzei date, instanța a luat în considerare și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în condiția neadmiterii încasării unor cheltuieli de judecată prea mari din contul inculpatului (cauzele Kreuz împotriva Poloniei (nr. 1), §§ 60-67; Podbielski și PPU Polpure împotriva Poloniei, §§ 65-66; Weissman și alții împotriva României, § 42 și a contrario Reuther împotriva Germaniei (dec.)), precum și faptul că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.).

Cu privire la corpurile delicte.

Cu referire la prevederile art. 161-162, art. 385 alin. (1) pct. 13), art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte.

Corpurile delicte: substanța stupefiantă PVP (a-pirrolidinovalerophenone), în cantitate de 0,169 g (Chitanța nr. 6092), și substanța stupefiantă PVP (a-pirrolidinovalerophenone), în cantitate de 0,871 g (Chitanța nr. 6093), transmise în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău - *de nimicit după intrarea sentinței în vigoare.*

Astfel, în baza materialelor cauzei penale şi a probelor cercetate în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile art. 72, 80^1 alin. (1), 84 alin. (1) din Codul penal şi 162, 225-227, 329, 340, 364^1, 384-389, 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat **Duduș Maxim ******* în comiterea infracţiunii prevăzute de articolul 29, 217 alin. (2) din Codul penal (*episodul din data de 15 septembrie 2025*), şi în temeiul normei indicate, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal şi art. 364^1 din Codul de procedură penală, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare **pe un termen de 6 (șase) luni,** cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Se recunoaşte vinovat **Duduș Maxim ******* în comiterea infracţiunii prevăzute de articolul 29, 217 alin. (2) din Codul penal (*episodul din data de 28 septembrie 2025*), şi în temeiul normei indicate, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal şi art. 364^1 din Codul de procedură penală, se condamnă şi i se stabileşte o pedeapsă cu închisoare **pe un termen de 6 (șase) luni,** cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumul parţial al pedepselor aplicate prin prezenta sentinţă, se stabilește lui

Duduș Maxim ***** pedeapsa definitivă cu închisoare **pe un termen de 8 (opt) luni,** cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Termenul de executare a pedepsei se va calcula din data pronunțării prezentei sentințe 15 octombrie 2026.

În scopul asigurării executării sentinței, se aplică în privința inculpatului Duduș Maxim ***** *măsura preventivă – arestul preventiv*, până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Se admite demersul procurorului și se încasează de la **Duduș Maxim ***** (**născut la *****, IDNP *****, originar din raionul *****, domiciliat în r-nul Cantemir sat. Hîrtop și r-nul Cantemir sat. Taraclia), în beneficiului statului mijloace băneşti în sumă de 3360 (trei mi trei sute șasezeci) lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea constatării tehnico-ştiinţifice nr. nr. 34/12/-R-3786 din 16.02.2026 și raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/-R-3974 din 24.02.2026.

Corpurile delicte: - substanța stupefiantă PVP (a-pirrolidinovalerophenone), în cantitate de 0,169 g (Chitanța nr. 6092), și substanța stupefiantă PVP (a-pirrolidinovalerophenone), în cantitate de 0,871 g (Chitanța nr. 6093), transmise în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Râșcani al Direcției de Poliție mun. Chișinău - *de nimicit după intrarea sentinței în vigoare.*

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Președintele ședinței,
judecător **Tatiana Postolachi**

Copia corespunde originalului, judecător